

øjeblikkelig tog vor Afsked fra Selskabet. Saaledes er Forholdet.

Med Hensyn til den Opskrivning paa et Regnskab, som det ærede Medlem Hr. Stauning talte om, er det rigtigt, at en Ejendom, som Selskabet ejede paa Raadhuspladsen, blev opskrevet med 90 000 Kr., men det er ogsaa rigtigt, at Ejendommen Aaret efter blev solgt til en Pris, der laa 90 000 Kr. over det, den var blevet opskrevet til. Det var altsaa en forsvarlig Opskrivning, skal jeg sige det ærede Medlem, men det, som er godkendt af Bankinspektøren, er uforsvarlige Opskrivninger, og det er det, jeg har paatalt.

Endelig omtalte det ærede Medlem Hr. Stauning en Veksel, et personligt Mellemværende, som jeg skulde have haft med Bankinspektøren. Jeg ved ikke af, at jeg nogen Sinde har haft noget Mellemværende med Bankinspektøren. Jeg ved, at jeg en eneste Gang, før jeg blev Minister, har haft en Samtale med ham, og den vil jeg nævne her, for at der kan være fuld Klarhed over dette Forhold. Saa vidt jeg husker — jeg husker det ikke bestemt —, var det i 1924, efter at jeg var gaaet af som Minister. Da henvendte Formanden for Margarinefabrikken „Alfa“, der tillige var Formand for Vejen Bank, sig til mig og sagde, at det var kedeligt, at Bankinspektøren havde krævet, at de af „Alfa“s Aktier, der henlaa som Depot i Banken, skulde sættes til Nul, fordi „Alfa“ ikke havde givet Udbytte et Par Aar, skønt Selskabet stod godt økonomisk konsolideret, men paa Grund af den Konkurrence, som havde været indenfor Margarineindustrien, ikke havde været i Stand til at give Udbytte. Han bad mig tale med Bankinspektøren om dette Forhold, hvilket jeg gjorde, fordi jeg gennem mange Aar havde kendt disse Virksomheder, der stod paa fuldt ud solidt Grundlag, baade Banken og Margarinefabrikken.

Vi talte med Bankinspektøren om det, men han sagde: Ja, men disse Aktier omsættes jo ikke, og saa vil de jo ved en Likvidation være Nul værd. Jeg mente ikke, man kunde lægge den Betragtning til Grund ved sunde, gode Virksomheder. Men for øvrigt førte det ikke til mere, der blev ikke foretaget nogen Ændring i dette Forhold. Disse Aktier blev ikke anerkendt som værende af nogen Værdi til Skade navnlig for en hel Del Enker, som laa med Aktier i Alfa og havde dem belaaet i Banken og derfor ikke kunde opretholde disse Laan, skønt der ikke var Spor at risikere ved det. Jeg siger for en Ordens Skyld i denne For-

bindelse, at jeg ingen Sinde har haft „Alfa“-Aktier belaaet, saa mig personlig berørte det ikke.

Maa jeg i samme Forbindelse sige følgende om det, der har været antydnet vedrørende en Veksel. Jeg lagde oprindelig ikke Mærke til den Udtalelse i Dr. Brandes' Kronik, før jeg af en Journalist blev gjort opmærksom paa den og nogle Dage senere paa en ny Vending, der stod om en Veksel. Jeg anede ikke, hvad de sigtede til, men blev saa af en politisk Meningsfælle her i Rigsdagen gjort opmærksom paa, at der sigtedes til, at Ministeren — altsaa jeg — skulde have sat sit Navn paa en Veksel paa 100 000 Kr. for en større Forretningsmand her i København, og Bankinspektøren havde da gjort Ophævelser over denne Veksel, der skulde en Kaution mere paa. Det var altsaa Ministeren blevet vred over og havde kaldt Bankinspektøren op og skældt ham ud. Det var Aarsagen til Bankinspektørens Afskedigelse. Jeg skal til Beroligelse for ærede Medlemmer sige, at jeg mindes ikke, at jeg overhovedet har sat mit Navn paa nogen Veksel. Dette til Forklaring af Forholdet. Men jeg skal sige til ærede Medlemmer: Saa langt har man været ude i sine Angreb paa mig og mine private, personlige Forhold her. Jeg skal ikke udtale nogen Dom over dette, det er af den Slags, som dømmer sig selv. Man siger jo ellers, at en Løgn, der har faaet 24 Timers Forspring, kan ikke indhentes. Selv om denne Løgn har faaet mere end en Uges Forspring, tror jeg alligevel, at den hermed vil være indhentet.

Aksel Jensen: Det ærede Medlem Hr. Stauning har bæret Tinget med en Forespørgsel. Det er ikke nogen ny Opfindelse, vi har tidligere været Vidne til noget saadant, saa det kommer ikke overraskende. Det skulde heller ikke overraske mig, om der efter Forespørgselen senere paa Dagen kommer en Dagsorden. Vi kender efterhaanden Dyrene paa Gangen, vi ved, hvorledes de ser ud. Det ærede Medlems Udtalelser aander en dyb Mistillid til Venstre, Misfornøjelse med det Styre, vi har. Der er intet deri, der overrasker. Men i den Forespørgsel, som nu er fremsat af det ærede Medlem, overrasker det mig alligevel, at det ærede Medlem Hr. Stauning kommer her og kræver en nærmere Undersøgelse af Bankinspektørens Afskedigelse. Det ærede Medlem, der har siddet som Minister, det ærede Medlem, som var sat til at overvaage Bankinspektionen, som har haft al Adgang til at følge Sagens